

ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ОЛІГОДЕНДРОГЛІОМИ В СОБАКИ

Логвінова В.В., Оліяр А.В.

Дніпровський державний аграрно-економічний університет м. Дніпро, Україна
lohvinova.v.v@dsau.dp.ua

Вступ. Олігодендрогліома в собак є рідкісним, але серйозним захворюванням, яке впливає на центральну нервову систему та призводить до тяжких неврологічних порушень. Актуальність дослідження цієї патології зумовлена зростанням випадків пухлин головного мозку в дрібних свійських тварин, а також необхідністю удосконалення методів їхньої діагностики та лікування. Складність раннього виявлення олігодендрогліоми пов'язана з неспецифічною клінічною картиною та відсутністю виражених симптомів на початкових стадіях. Це ускладнює своєчасну діагностику та знижує ефективність терапії. Візуальні методи діагностики (магнітно-резонансна томографія, комп'ютерна томографія) є досить інформативними, але не завжди дозволяють диференціювати цей тип пухлини без гістологічного та імуногістохімічного дослідження. Вивчення патоморфологічних особливостей олігодендрогліоми, її патогістологічних та імуногістохімічних характеристик є важливим для встановлення точного діагнозу, що сприятиме розробці ефективних методів лікування. Крім того, виявлення потенційної схильності собак певних порід до розвитку цієї пухлини може допомогти в прогнозуванні ризиків та вдосконаленні профілактичних заходів. Таким чином, дослідження олігодендрогліоми є актуальним як для ветеринарної онкології, так і для загальної неврології дрібних свійських тварин, оскільки сприяє покращенню діагностичних підходів, підвищенню ефективності лікування та подовженню життя уражених тварин.

Мета дослідження – вивчення патоморфологічних особливостей олігодендрогліоми в собак.

Матеріал і методи дослідження. Група собаки породи лабрадор-ретривер, що загинула внаслідок розвитку пухлини нервової тканини. Аналізували анамнестичні дані, клінічні ознаки захворювання, результати візуальної діагностики (МРТ, КТ) та біопсії. Для уточнення діагнозу провели патологоанатомічний розтин.

Результати дослідження. На основі анамнезу, клінічних ознак, проведених діагностичних досліджень (МРТ, КТ) та біопсії тварині встановлено попередній діагноз – олігодендрогліома головного мозку II ступеню з локалізацією у лобовій частці правої півкулі. З розвитком захворювання наростали ускладнення – внутрішньочерепна гіпертензія, судомний синдром, вторинна дихальна недостатність. Собака отримувала симптоматичне лікування, включаючи протисудомні препарати та підтримуючу терапію, що не принесло позитивного результату. Тварина загинула.

При проведенні патологоанатомічного розтину в лобовій частці правої півкулі головного мозку виявили утворення розміром 3,2×2,8×2,1 см з чіткими контурами. Одночасно спостерігали супутні зміни – генералізований перивентрикулярний набряк, компресію серединних структур головного мозку, часткову атрофію прилеглої нервової тканини. За виявленими патологоанатомічними змінами встановили основне захворювання – олігодендрогліома головного мозку II ступеню (за класифікацією ВООЗ). Причиною смерті став прогресуючий набряк головного мозку з компресією життєвоважливих центрів у його стовбуровій частині, що спричинило гостру дихальну недостатність та зупинку дихання.

В результаті патологоанатомічного розтину підтвердили попередній діагноз, що був встановлений за клінічними ознаками та результатами діагностичних досліджень (МРТ, КТ, біопсія).

Висновки. Патологоанатомічна картина головного мозку за олігодендрогліоми характеризується наявністю в ньому пухлини з чіткими контурами та супутніми змінами у

вигляді генералізованого перивентрикулярного набряку, компресії стовбурової частини та атрофії прилеглої нервової тканини.

Список літератури

1. Bagley, R. S. (2018). *Fundamentals of Veterinary Clinical Neurology*. Wiley-Blackwell.
2. Koestner, A., & Higgins, R. J. (2017). Tumors of the Nervous System. In: Meuten, D. J. *Tumors in Domestic Animals*, 5th edition. Wiley-Blackwell, pp. 834–887.
3. Platt, S. R., & Olby, N. J. (2014). *BSAVA Manual of Canine and Feline Neurology*, 4th edition. British Small Animal Veterinary Association.
4. Sturges, B. K., Dickinson, P. J., Bollen, A. W., et al. (2008). Magnetic Resonance Imaging and Histological Classification of Canine Gliomas. *Veterinary Pathology*, 45(4), 540–548.
5. Stoica, G., Kim, H. T., Hall, D. G., et al. (2011). Molecular Markers for Glioma Classification and Prognosis in Dogs. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 25(4), 925–933.

ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ ФАКТОРІВ НА РОЗВИТОК ЕПІЗООТИЧНОГО ПРОЦЕСУ ЗА БАБЕЗІОЗУ СОБАК (ДОСЛІДЖЕННЯ В УМОВАХ м. ЗАПОРІЖЖЯ)

Люлін П.В.

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
liulinpetr@gmail.com

Актуальність проблеми. Бабезіоз собак є одним з широко поширених облігатно-трансмисивних, природно-вогнищевих протозойних захворювань, яке спричинюють одноклітинні паразити з роду *Babesia*, що паразитують в еритроцитах і клітинах системи мононуклеарних фагоцитів. За даними літератури останніми роками хворобу часто реєструють в Україні [1, 2], зазначають про сезонність проявів захворюваності собак, як правило у весняно-літній та літньо-осінній періоди, що обумовлено способом життя, періодами активності і живлення облігатних переносників. – кліщів родини Ixodidae, трансмісивним способом передачі збудників сприйнятливим тваринам, також їх здатністю кліщів до накопичення трансфазної і трансваріальної передачі збудників та формуванні природно-вогнищевих осередків (екотопів їх розвитку), пов'язаних з активними періодами живлення кліщів особливо у весняно-літній та осінній періоди і значну залежність від клімато-географічних умов, особливо температурних змін навколишнього середовища протягом року. [1]. Тому дослідження проблеми бабезіозу собак та сучасного стану епізоотичної ситуації залишається актуальною.

Мета. Встановити стан епізоотичної ситуації ступінь поширення та сезонну динаміку бабезіозу собак в умовах м. Запоріжжя та області.

Матеріал і методи. Дослідження епізоотичної ситуації щодо бабезіозу собак протягом 2024 – 2025 років, особливостей поширення та сезонної динаміки захворюваності здійснювали в зоні обслуговування приватної клініки «Ветеринарна лікарня на Зеленому» (м. Запоріжжя), лабораторії кафедри фармакології та паразитології Державного біотехнологічного університету (м. Харків). Матеріалом досліджень слугували офіційні документи ветеринарної звітності, записи амбулаторних журналів, результати власних клініко-паразитологічних та лабораторних гематологічних досліджень собак. У хворих та підозрюваних на захворювання собак з капілярів вуха відбирали кров (перші краплі), виготовляли тонкі мазки, фарбування здійснювали методами Романовського-Гімза або